Madalas on marjapuida,
Keset aida kirsipuida.
Kuusk olli koa läwe ehen
Tamm olli tare läwe ehen. —

2.

Ollin mina weikene mehikene,
Põlwekõrgune poisikene.
Öössi mina peksin mõisa rehed
Päewa kündsin mõõdumaad.
Kus mina istsin, sääl mina iksin,
Kus mina seisin, seinad märjad. —

Wanasõnad.

1 Laps kodu kuulsam, ahju taga auusam.
2 Ets on änäm ku jänes
3 Waene on rikaste roog.
4 Lusikaga antud, kulbiga wõetud.
5. Kas siga suud peseb, wõi kas ta liha ää ei ole?

C. Jutud.

I.

Endisel ajal tunud üks peremees omale uue tare, sest et wana ju lagunemas olnud. Aga ometi põle uues tares kennigi elama julgunud akata, sest igäl keskööl kuuldud keressi all suurt mürint ja kolint ja üks irmus ääl rööknud: Ma tulen wällä. Nõnda jäänud uus tare tühjäs ja inimesd oidnud tast päewagi kaugelle.

Kord tulnud ulk woorimehi sennä talusse ja palunud öömaja. Pererahwas ütelnud: Siin meil kül ruumi põle, aga ku te selles tares öömaja tahate pidada, mis säält wälla päält paestab, siis wõsde sääl kül pohata. Nüüd kõnelanud nad woorimeistele ka, kudas lugu uue tarega on, aga need mõtelnud et see kük tühi lori on, naarnud pererahwast nende argtuse päräst